

"ישיבישע בלאט" "לאמדעס" ב"דף היום" בשו"ת ומ"מ

השאלות

דף טז.

א. **סרנא דפחרא**, והוא מופעל על ידי סיבוב שמסובב ברגליו גלגל שאח"כ ממשיך לסתחבב לבד הרבה פעמים, ויל"ע מה הדין בשחט בסיבוב השני והלאה, וכן האם בסרנא דפחרא מותר לשחוט לכתחילה?

ב. **הא בכוח ראשון הא בכוח שני**, ויל"ע מהו כוח שני, האם המים הראשונים שיוצאים זה כו"ר והבאים אחריהם כ"ש, או בפוגעים מיד ביציאתם זהו ל"ר, ואם לאו זהו כ"ש?

ג. **קרא זריזותיה דאברהם קאמר**, ויל"ע הא אין למדין מקודם מת"ת

התשובות

א. ברשב"א תורה"ב הקצר: כתב דמועיל השחיטה בין בכוח ראשון ובין בכוח השני, ורבינו יונה בברכות מב. ס"ל דדווקא בסיבוב ראשון חשיב כוחו, ועי' תבו"ש ז' א'.

ולענין לשחוט לכתחילה על ידו, עי' רשב"א תוה"ב יא. שתלה זאת בשתי תירוצי הגמ', ועי' יש"ש שהשיג עליו חהביא מהרא"ש סי' כג', וכן הרמב"ם שחיטה ב' יג' שהוא בדיעבד, ועי' פרישה יו"ד סי' ז', ותבו"ש שם ס"ק ב', ועי' בכור שור שם.

ב. בפרש"י נראה שהכוונה למים היוצאים ראשונה, רק ממה שכתב שפוגעים **מיד** שנטל הדף נראה שכוונתו לפירוש השני, עי' תבו"ש ז' ג', ועי' יד רמ"ה סנהדרין עז: שלא ניחא ליה בחילוק זה של פוגעים מיד או אח"כ, ועי' רש"ש.

ג. כן הקשה המהר"ץ חיות ובתחילה תי' דהנהגות טובות למדים, רק הקשה דגם דין כלי בשחיטת קדשים למדים מהכא?, ותי' דכיון דבני נח נצטוו על הקדשים למדין מהם, ועי' ראש יוסף שלכן כלי אפילו בשחיטת קדשים הוא רק לכתחילה ותלוש אפילו בחולין מעכב גם בדיעבד.

לעילוי נשמת הג"ר חיים בן-ציון בן הגאון רבי משה זצ"ל

"מראי מקומות"

קשיין אהודי, עי' תפארת יעקב שהקשה אמאי לא יליף מגוף דברי הברייתא את החילוק בין מחובר מעיקרו לתלוש ולבסוף חיברו.

רש"י ד"ה אלא לאו ש"מ וכו', והא מתניתין, עי' צ"ח ותפארת יעקב אי כוונתו לברייתא או למשנה.

תוד"ה מנין, כתבו שהלימוד מדכתיב ויקח ולא ויכין, עי' מהר"ם, וברש"ש הקשה דמצינו ויקח גם מחובר כמו ויקח כל ארצו וכו', וכן אצל מילה כציב ותקח ציפורה צור וכו', ובכל אופן מילה כשירה במחובר כמו שמצינו אצל קטיעא בר שלום, וכן פריעה בצפורן היא?, ועי' תי' שנלמד מקרא אחר ועי' תפארת יעקב דהלימוד מקרא ד'וישלח ידו אל המאכלת וגו', וכן הוא במדרש רבה נו' עי' אור הישר, חת"ס, ואמתחת בנימין.

תלוש ולבסוף חברו, וכן מצינו נידון זה לענין מעילה, ולענין ע"ז וכן בגט גיטין כא:, עי' בזה בדרישה ו' סק"א, ובפסקי הרמב"ם עי' כס"מ ערכין ו' ל', ובאמת שבכל מקום יש לדון לפי הלימוד אצלו, בגט מדין וכתב ונתן' ובע"ז מדין' אלוהיהם על ההרים וכו'.

לענין הכשר זרעים וכו', ועי' רש"י ד"ה לענין גדר הניחא ליה שסגי במה שנח ליה הגשם אע"פ שלא ניח"ל מה שיבואו הזרעים במים, וברמב"ם טומ"א יב' ב' חולק, עי"ש ראב"ד, ועי' חידושי רבינו חיים הלוי על הרמב"ם מה שביאר במחלוקתם.

ע"ב

תלוש ולבסוף חברו לענין שחיטה מאי, ועי' תוד"ה תלוש בבאור הספק ולדעת מי הוא, ועי' מהרש"ל ומהרש"א, וע"ע בר"ף, בעל המאור והרמב"ן וכן ברשב"א אופנים אחרים בבאור הספק, ולהלכה נחלקו הראשונים האם בחברו ובטלו שחיטתו כשירה בדיעבד

תי"ש נעץ סכין בכותל וכו', עי' רשב"א מה שביאר במהלך דברי הגמ' ועי' לב אריה.

אבל סכין למטה וצואר בהמה למעלה חיישין שמא ידרוס, ובתוד"ה אמר הוכיחו דאף בדיעבד פסול, וברא"ה בדה"ב יד. התיר בדיעבד באומר ברי לי, ועי' משמרת הבית, ולהלכה עי' טוש"ע סימן ו' ובנו"כ, עי"ש ש"ך ורעק"א.

שמתחילה נאסר להם בשר תאוה, והמקור לזה עי' רש"י ותוס', ועי' רשב"א ור"ן בבאור דבריהם, וברמב"ם שחיטה ד' יז' צרף שיטת ר"י ור"ע יחדיו- שיכול לאכול בשר נחורה, ואם רוצה שחוטת יש להקריבה שלמים, עי' יערות דבש ח"ב דרוש יט' שבאר דבריו, ועי' אור שמח שם איך יסתדר טעמא דקרא של הגמ' לדעת הרמב"ם.

ל"ישיבישע בלאט" מהדורה מתוקנת ומורחבת, או לקבלת הדף מידי יום שלח בקשה ל- 7652935@gmail.com ואנו נשלח לכם בל"ג מידי יום.